

IN MEMORIAM

OTO BOHUTINSKI, dipl. ing.

(Križevci, 10. X. 1912., Zagreb, 27. XII. 2003)

Vijest o smrti dipl. ing. Ota Bohutinskog, istaknutog stručnjaka i kreatora moderne voćarske proizvodnje u Hrvatskoj, bolno je odjeknula u srcima rodbine, suradnika, prijatelja i poznanika.

Umro je čovjek, koji je hrvatsko voćarstvo zadužio svojim neumornim stručnim i pedagoškim djelovanjem na razvoju struke i odgoju agronoma u voćarske stručnjake, koji će u proizvodnoj praksi

smjelo primjenjivati najnovija dostignuća. Za Otu Bohutinskog nije važilo pravilo "raditi da se živi", već "živjeti da se radi". Sav svoj život posvetio je voćarstvu, i postavio solidne temelje za selekciju, odnosno oplemenjivački rad u voćarstvu a posebice, za kulturu jabuke. Tražio je nova bolja rješenja pri izboru sorti, s posebnim osvrtom na viseći rast izbojaka kako bi se smanjili troškovi reza i održavanja krošnje. Zatim je dosta pažnje poklanjao izboru podloga za jabuku. Bio je sin velikog hrvatskog genetičara dr. sc. Gustava Bohutinskog, svjetski priznatog znanstvenika, koji je u Hrvatskoj udario temelje selekcijskom radu u ratarstvu. Od oca je usvojio sustavnost, marljivost, odgovornost i osobitu temeljitet u radu.

Oto Bohutinski rođen je u Križevcima 10. listopada 1912. godine. Djetinstvo je provodio u Križevcima, koji slove kao koljevka hrvatske poljoprivredne znanosti, nastave i struke. Već u djetinstvu zavolio je prirodu, pa se po završetku

gimnazije u Zagrebu upisao na Poljoprivredno - šumarski fakultet, na kojem je diplomirao 1943. godine. Iako je već kao student radio u struci, njegov pravi stručni rad započeo je 1945. godine u novoosnovanom Zemaljskom poljoprivrednom zavodu, Zavod za voćarstvo, vinogradarstvo i vinarstvo, odnosno par godina kasnije u samostalnom Zavodu za voćarstvo Zagreb, u kojem radi u svojstvu direktora do kraja 1977. godine tj. do odlaska u mirovinu.

U to vrijeme hrvatsko voćarstvo bilo je pred nizom otvorenih problema, glede smjernica za preorijentaciju i unapređenje uvođenjem novih tehnologija. Ubrzo je uvidio potrebu za okupljanjem suradnika i postavljanje pokusnih, kolekcijskih i proizvodno-pokusnih voćnjaka diljem Hrvatske. Glavnina aktivnosti bila je na problematici kulture jabuke i to kako valorizacije proizvodnog prostora, zatim izbora: sorti, podloga, uzgojnog oblika i sustava uzdžavanja plodnosti tla u voćnjacima. U to vrijeme podignuti su prvi pokusni voćnjaci u: Međimurju (P. D. Vukanovec, Tupkovec, Martinuševac, Stanetinec, Željezna Gora), Podravini (Rasinja i Bolfan), Slavoniji (Poljoprivredna škola u Požegi, Trenkovo - lokalitet Škomić, Rasadnik Osijek, Borinci, Jasenje - Dolci kraj Slavonskog Broda), Zagrebu (Gradsko voćarstvo na objektima: Vinovrh 1 i Vinovrh 2, zatim Vrhovec, Mirogoj I i II i Botinec), Samoboru (Bistrac), i drugi. U tim su voćnjacima, pored ostalog, prikupljeni vrijedni podaci za projektiranje novih suvremenih voćnjaka. Termeljem toga projektirani su i podizani novi voćnjaci, između kojih posebice valja istaknuti najveću plantažu jabuka Borinci kraj Vinkovaca, površine 750 ha. Ova plantaža podizana je od 1958. godine u 4 etape po tablama veličine od 180 do 250 ha godišnje. Pored plantaže jabuka pod vodstvom Ote Bohutinskog podignuto je više plantaže različitih vrsta voćaka. Dipl.ing. Oto Bohutinski je svu svoju snagu i talent usmjerio na razvoj i unapređenje voćarstva u Hrvatskoj. Umro je veliki čovjek, otac modernog voćarstva u Hrvatskoj.

Bio je vrlo plemenit čovjek, koji je uvijek bio spreman saslušati i savjetovati mlađe kolege. Imao je puno razumjevanja za tuđe probleme. Znao je pružiti prijateljsko ohrabrenje Sam je bio samozatajan i vrlo skroman. Znao je odtrpiti neumjesne kritike i unijet vedrinu i raspoloženje u društvu s kolegama. Suverenitet Lijepe naše, koju je toliko volio s velikom je radošću dočekao. Voćari Hrvatske zadržati će ga s dužnim poštovanjem u trajnom sjećanju. Neka mu je za sve što je učinio za hrvatsko voćarstvo hvala i slava.

Laka mu bila hrvatska gruda !

Ilija Kolaric, dipl.ing.